

MARÍA DEL CARMEN DE LA FUENTE PÉREZ
Directora de Migra Studium

Temps guanyat per a l'hospitalitat

«Aquest matí, en només dues hores, han vingut 5 persones.» Aquest és el missatge que ens envia el Pau, jesuïta, des de la porta de Migra Studium, a les 11 del matí del dilluns 16 de març, primer dia de confinament i primer dia en què entitats que fem primera acollida tenim la porta gairebé tancada. Temps en què no podem fer allò pel qual vam ser creades: oferir acollida a les persones migrants més vulnerables. Els darrers dies vam pensar en un sistema de teletreball i ens vam repartir feina per fer des de casa. Semblava que ho teníem tot controlat, però la mateixa vida ens ha recordat que això no va només d'eficiència i gestió i que, mentre durim aquest confinament, haurem de patir la imatge contra la qual lluitem cada dia: la de les persones esperant davant una porta tancada.

Nosaltres no oferim un servei bàsic i, per tant, seguint les instruccions de les autoritats i pensant en el bé comú, no obrim. No estaria justificat que una persona sortís del seu domicili per venir «a casa nostra», tot i que per a moltes d'elles, i especialment les més vulnerables, les entitats d'acollida són els únics llocs on troben algú disposat a escoltar-les, on poden deixar de ser invisibles i compartir qui són i en quina situació es troben. Aquesta

Famílies d'acollida de la Xarxa d'Acollida de Migra Studium.

porta tancada l'intentem compensar intensificant el contacte telefònic amb qui ja estàvem en contacte, però no podem arribar a tota aquella gent a la qual encara no coneixíem. Persones que és probable que hagin de viure més amagades que mai, ja que la presència policial al carrer és molt més evident. Aquest serà un temps perdut per a l'acollida.

En altres casos, la porta tancada és la del mateix lloc on viuen les persones migrades més vulnerables. No farem servir aquí la paraula «casa», perquè gràcies a informes com *La llar és la clau* de Càritas sabem com viuen moltes d'elles: un 36% de la població de la diòcesi de Barcelona viu en un habitatge insegur o inadequat, una xifra que augmenta

En aquest univers de portes tancades, un contrapunt: el que representen les famílies i comunitats que en algun moment van decidir obrir la porta de casa seva i oferir la seva hospitalitat

fins al 72% en el cas de persones d'origen estranger. Quantes persones viuen el confinament en llocs insalubres? Quantes ho fan amb persones desconegudes? Quantes en una habitació de pocs metres quadrats? Quantes sense un mínim espai d'intimitat? Quantes tancades en un Centre d'Internament tot i saber que no podran ser expulsades i quedaran en llibertat amb la major part dels recursos assistencials tancats? No sabem la xifra, però és suficient saber que són totes aquelles a les quals no els hem ofert una alternativa més digna. Serà aquest un temps perdut per a la protecció de qui és més vulnerable.

I en aquest univers de portes tancades, un contrapunt, tan petit i humil com potent i esperançador: el que representen les famílies i comunitats que en algun moment van decidir obrir la porta de casa seva i oferir la seva hospitalitat. Com la Xarxa d'Hospitalitat de Migra Studium, que acull gent a Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Sant Cugat, Sant Feliu i Terrassa. Dones i homes que comparteixen temps de confinament (i de pors i oportunitats) amb algú que no fa gaire era un desconegut o desconeguda. Serà un temps per a la vida compartida, un temps guanyat per a l'hospitalitat.